

KONSPEKT SPOTKANIA MIESIĘCZNEGO KRĘGU (VIII - kwiecień 2016 r.)

DAR POBOŻNOŚCI

(nasza tożsamość i życie chrześcijańskie)

I. DZIELENIE SIĘ ŻYCIEM

Cel: zawiązanie i budowanie wspólnoty.

Podczas symbolicznego posiłku podzielmy się radościami i trudnościami, których doświadczyliśmy od poprzedniego spotkania kręgu. Podzielmy się ze wspólnotą kręgu, w jaki sposób odkrywam i prowadzę swoje życie chrześcijańskie.

II. CZĘŚĆ MODLITEWNA

Cel: wspólna **refleksja nad słowem Bożym** – pomoc w realizowaniu ideału wspólnoty małżeńskiej i rodzinnej zgodnie z Ewangelią; wspólna **modlitwa** – środek głębszego porozumienia, duchowej jedności i uświadomienia sobie obecności Chrystusa.

- Dzielenie się słowem Bożym – **Dz 3, 12-26** oraz wspólna modlitwa kręgu jako odpowiedź na słowo Boże (*jako modlitwę do Ducha Świętego można wykorzystać jeden z tekstów znajdujących się na końcu konspektu*).
- Różaniec (z dopowiedzeniami) – *tajemnica do wyboru przez prowadzących*.
- Modlitwa za wstawiennictwem czcigodnego sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego. Niech ta modlitwa będzie obecna na każdym spotkaniu naszego kręgu, niech stanie się częścią naszej codziennej modlitwy osobistej, małżeńskiej czy rodzinnej.

Boże, Ojczy Wszechmogący, dziękujemy Ci za Twojego kapłana sługę Bożego Franciszka, którego w niezwykle sposób obdarzyłeś łaską wiary konsekwentnej, tak iż swoje życie oddał niepodzielnie na Twoją służbę.

Dziękujemy Ci za to, że pozwoliłeś mi gorąco miłować Twój Kościół i zrozumieć, że najgłębszą zasadą jego żywotności i płodności jest oblubieńcze oddanie siebie w miłości Twojemu Synowi, na wzór Niepokalanej, Matki Kościoła.

Dziękujemy Ci również za to, że przez tego kapłana wzbudziłeś na polskiej ziemi Ruch Światło-Życie, który pragnie wychowywać swoich uczestników do posiadania siebie i dawaniu siebie i w ten sposób przyczyniać się do wzrostu żywych wspólnot Kościoła.

Bądź uwielbiony, Boże, w służbie Bożym księdzu Franciszku, w jego życiu i dziele, i racz wstawić swoje Imię, udzielając mi przez jego wstawiennictwo łaski....., o którą najpokorniej proszę. Amen.

III. CZĘŚĆ FORMACYJNA

Cel: podtrzymywanie i pogłębianie wiary. Ten cel realizuje się w dwóch etapach:

1. Dzielenie się w atmosferze modlitwy realizacją zobowiązań

Cel: dzielenie się ze wspólnotą swoim postępowaniem w życiu duchowym.

- Dzielmy się ze wspólnotą realizacją wszystkich zobowiązań - jak ich realizacja wpływa na nasze życie. Szczególnie podzielmy się ze wspólnotą kręgu, w jaki sposób realizujemy modlitwę rodzinną - czy i w jaki sposób dziękujemy Bogu za dar, którym jest współmałżonek, dzieci?

2. Omówienie nowego tematu

Cel: wymiana poglądów na określony i przygotowany wcześniej temat.

W tym miesiącu podejmujemy temat:

DAR POBOŻNOŚCI

(nasza tożsamość i życie chrześcijańskie)

Fragmenty katechezy wygłoszonej przez papieża Franciszka podczas audiencji generalnej 4 czerwca 2014 r.

Dziś chcemy zastanowić się nad takim darem Ducha Świętego, który często jest źle rozumiany lub traktowany powierzchownie, ale dotyka istoty naszej tożsamości i naszego życia chrześcijańskiego: chodzi o dar pobożności.

Trzeba natychmiast wyjaśnić, że dar ten nie utożsamia się ze współczuciem dla kogoś, litością dla bliźniego, ale **wskazuje na naszą przynależność do Boga i naszą głęboką więź z Nim**, więź, która nadaje sens całemu naszemu życiu, zachowuje nas niezłomnymi, w jedności z Nim, nawet w chwilach najbardziej trudnych i niespokojnych.

1. Tej więzi z Bogiem nie należy rozumieć jako obowiązku czy czegoś narzuconego: **jest to więź wypływająca z naszej głębi**. Chodzi natomiast o relację przeżywaną sercem: **jest to nasza przyjaźń z Bogiem**, dana nam przez Jezusa, przyjaźń, która zmienia nasze życie i napędza nas entuzjazmem i radością. **Z tego powodu dar pobożności budzi w nas przede wszystkim wdzięczność i uwielbienie. To właśnie jest najbardziej autentycznym motywem i sensem naszej czci i adoracji**. Kiedy Duch Święty sprawia, że dostrzegamy obecność Pana i całą Jego miłość względem nas, to rozpala nasze serce i pobudza nas niemal naturalnie do modlitwy i celebrowania. Tak więc **pobożność jest synonimem autentycznego ducha religijnego, synowskiej zażyłości z Bogiem, zdolności modlenia się do Niego z miłością i prostotą, właściwą osobom pokornego serca**.

2. Ów dar pobożności pozwala nam nie tylko wzrastać w relacji i komunii z Bogiem oraz prowadzi nas, by żyć jako Jego dzieci, ale także pomaga nam przelewać tę miłość na innych i uznać ich za braci. Tak więc wówczas będziemy rzeczywiście poruszeni uczuciami współczucia - ale nie bigoterii - wobec tych, którzy są obok nas i których spotykamy na co dzień. Dlaczego mówię o bigoterii - bo niektórzy sądzą, że litość oznacza zamykanie oczu, robienie miny jak na obrazku, udawanie świętego - to nie jest dar pobożności. Będziemy naprawdę zdolni, by radować się z tymi, którzy się weselą i płakać z tymi, którzy płaczą, aby być blisko tych, którzy są samotni lub udręczeni, aby poprawić tych, którzy są w błędzie, aby pocieszyć tych, którzy są uciskani, aby przyjąć i pomóc potrzebującym. Istnieje bardzo ścisła **relacja między darem pobożności a łagodnością**. Dany nam przez Ducha Świętego dar **pobożności czyni nas łagodnymi, spokojnymi, cierpliwymi, w pokoju z Bogiem, służących łagodnie innym**.

Droży przyjaciele, w Liście do Rzymian Apostoł Paweł mówi: „Wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: «Abba, Ojcze!»” (Rz 8,14-15). Prośmy Pana, aby dar Jego Ducha mógł przewyciężyć nasz strach i nasze niepewności i uczynić nas radosnymi świadkami Boga i Jego miłości, abyśmy oddawali cześć Bogu w prawdzie, służąc również bliźnim, z łagodnością i uśmiechem. Duch Święty zawsze bowiem obdarza nas w radości. Niech Duch Święty obdarza nas tym darem pobożności. Dziękuję.

Pełny tekst katechezy znajduje się pod adresem: <http://papiez.wiara.pl/doc/2033854.Poboznosc-synonimem-zazylosci-z-Bogiem>

Przeczytajmy fragment konferencji Katarzyny i Pawła Maciejewskich „**Życ darami Ducha Świętego w małżeństwie i rodzinie**” wygłoszonej podczas pielgrzymki w Kaliszu na temat daru pobożności i powiązania tego daru z zobowiązaniem: modlitwy rodzinnej.

Tekst konferencji znajduje się w 139 numerze „Listu” lub pod adresem: <http://www.dk.oaza.pl/archiwum/rob/002Konferencja%20K.%20P.%20Maciejewscy.pdf>

Pytania do dzielenia się:

- Co jest motywem mojej modlitwy i dlaczego?
- Czy potrafisz autentycznie przeżywać doświadczenia innych, jaka jest moja postawa wobec braci?
- W jaki sposób modlitwa zmienia moje życie, odbiór braci i ich przeżyć?

Na zakończenie spotkania zachęcamy małżonków, aby wybrali jedno zdanie, jedną myśl z katechezy, która stanie się okazją do refleksji, przemyślenia i wprowadzania nauczania papieskiego w życie.

Zakończenie:

- Ustalenie daty i miejsca następnego spotkania;
- Krótka modlitwa i udzielenie błogosławieństwa Bożego przez kapłana.

(na podstawie: *Pięćdziesiąt dni paschalnej radości*, opr. ks. S. Hartlieb, Lublin 1993)

Dar pobożności daje nadprzyrodzone usposobienie, które nakłania człowieka do czynienia dobra, to ufne i radosne zawierzenie Bogu, które budzi w nas pragnienie pełnienia Jego woli; to przekonanie, że tylko gdy Pan jest na pierwszym miejscu, życie może być piękne i pełne. Módlmy się do Ducha Świętego, by odnowił w nas dar autentycznej pobożności.

C: Duchu Święty, Boże, udziel nam daru pobożności, abyśmy na zawsze zachowali w sercu synowskie usposobienie względem Boga, kochali Go jako najlepszego Ojca i umieli Mu tę

miłość okazywać miłując bliźnich i dobrze im czyniąc na każdym kroku. Przez Chrystusa Pana naszego.

W: Amen.

Sugestie do pracy w ciągu miesiąca:

- Podczas modlitwy osobistej, małżeńskiej i rodzinnej módlmy się, aby wszyscy stawali się łagodnymi, spokojnymi, cierpliwymi, służącymi innym.
- Realizując zobowiązanie regularnego spotkania ze słowem Bożym, przeczytajmy List do Hebrajczyków i List św. Jakuba, wyszukując wszystkie teksty dotyczące Ducha Świętego, Jego darów, prowadzenia.

Wrzesień 2015 r.	Październik 2015 r.	Listopad 2015 r.	Grudzień 2015 r.	Styczeń 2016 r.
<i>Ewangelia:</i> św. Mateusza	<i>Ewangelie:</i> św. Marka św. Łukasza do rozdz. 15	<i>Ewangelie:</i> św. Łukasza do rozdz. 24 św. Jana	Dzieje Apostolskie	<i>Listy:</i> do Rzymian 1 do Koryntian
Luty 2016 r.	Marzec 2016 r.	Kwiecień 2016 r.	Maj 2016 r.	Czerwiec 2016 r.
<i>Listy:</i> 2 do Koryntian, do Galatów, do Efezjan, do Filipian	<i>Listy:</i> do Kolosan, do Tesaloniczan, do Tymoteusza, do Tytusa, do Filemona	<i>Listy:</i> do Hebrajczyków, św. Jakuba	<i>Listy:</i> św. Piotra, św. Jana, św. Judy	Apokalipsa św. Jana

Jeśli zobowiązanie regularnego spotkania ze słowem Bożym realizowaliśmy wg podanych sugestii dla poprzedniego miesiąca, wybierzmy jeden fragment i podzielmy się, dlaczego jest on dla nas ważny.

- Podczas dialogu małżeńskiego odszukać i podzielić się: w jaki sposób wpływa na mnie modlitwa rodzinna? Co jest dla mnie największą wartością tej modlitwy? W jaki sposób chciałbym zmienić tę modlitwę i dlaczego? Podjąć regułę życia będącą owocem dialogu małżeńskiego.
- Podjąć wspólnie lekturę tekstów następnego spotkania, aby przygotować się do dzielenia nimi na spotkaniu kręgu.

TEKSTY POGLĘBIAJĄCE OMAWIANY TEMAT

Fragment konferencji: „Rola Ducha Świętego w życiu chrześcijańskim” sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego.

Jeszcze pozostało nam do rozważenia pytanie ostatecznie: Jak trwać w życiu według Ducha? Jak przeciwdziałać pewnej chwiejności, zmienności nastrojów, zniechęceniom, jakie często pojawiają się w naszym życiu chrześcijańskim? Można tutaj wskazać na pewne zasady, pewne rady, zawarte w Piśmie Świętym.

Duchowe oddychanie

Po pierwsze: trzeba często zadawać sobie pytanie, np. codziennie wieczorem przy modlitwie, przy rachunku sumienia: kto naprawdę zasiada na tronie w moim sercu? Kto naprawdę kieruje, czy kierował dzisiaj moim życiem: czy mój egoizm, moje samolubstwo, czy też Chrystus? Jeżeli stwierdzę, że znowu w danym dniu, w takiej czy innej sytuacji, zwyciężył mój egoizm, że popełniłem grzech, postąpiłem egoistycznie, nie poddałem się kierownictwu Jezusa, to wtedy uznaję i wyznaję ten mój błąd i przez to otrzymuję odpuszczenie mojego grzechu i znowu wszystko jest w porządku. Wracam do Chrystusa, na nowo poddaję się Jego kierownictwu, licząc na Jego miłosierdzie. Muszę więc praktykować codziennie tak zwane duchowe oddychanie, albo też doskonały żal za grzechy i w ten sposób zapewniam pewną stałość życia według Ducha i kierownictwa Chrystusa w moim życiu.

Czujność

Następna zasada: trzeba pamiętać, że życie chrześcijańskie jest nieustanną walką z wrogami naszego zbawienia. Tymi wrogami według Pisma Świętego są: świat, ciało i szatan, albo też - jak

mówi św. Jan - potrójna pożądlivość: pożądlivość oczu, pożądlivość ciała i pycha żywota. Potrzebna jest więc nieustanna czujność, aby nie ulegać w tej duchowej walce.

Pełny tekst konferencji znajduje się pod adresem: <http://www.blachnicki.oaza.pl/conf/agape/rnz3.html>

Modlitwa odmawiana przez św. Jana Pawła II, którą przekazał mu Jego ojciec:

Duchu Święty, proszę Cię:

*o dar mądrości do lepszego poznawania Ciebie i Twoich doskonałości Bożych,
o dar rozumu do lepszego zrozumienia ducha tajemnic wiary świętej,
o dar umiejętności, abym w życiu kierował się zasadami tejże wiary,
o dar rady, abym we wszystkim u Ciebie szukał rady i u Ciebie ją zawsze znajdował,
o dar męstwa, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie nie mogły mnie od Ciebie oderwać,
o dar pobożności, abym zawsze służył Twojemu Majestatowi z synowską miłością,
o dar bojaźni Bożej, abym lękał się grzechu, który Ciebie, o Boże obraża.*

Modlitwa św. Jana XXIII:

Duchu Święty, Poczycielu, racz udoskonalić w nas dzieło rozpoczęte przez Jezusa. Spraw, aby modlitwa, którą zanosimy w imieniu całego świata, była mocna i stała. Przyspiesz nam czas głębokiego życia wewnętrznego. Rozpal w nas zapał apostołski, który by osiągnął wszystkich ludzi i wszystkie narody, gdyż wszystkie są odkupione Krwią Chrystusa i wszystkie stanowią Jego dziedzictwo. Skrusz w nas wrodzoną pychę i podnieś nas na wyżyny pokory, prawdziwej bojaźni i wielkodusznej odwagi.

Niech żadne więzy ziemskie nie przeszkadzają nam w wypełnianiu naszego powołania. Niech dla samolubnej korzyści i przez niedbalstwo nasze nie będą deptane prawa sprawiedliwości. Niech żadne wyrachowania nie sprowadzą szerokiego zasięgu miłości do ciasnych, małych egoizmów. Niech wszystko w nas będzie czyste i wielkie: poszukiwanie i umiłowanie prawdy, gotowość do ofiar, gotowość na krzyż i na śmierć. Niech wszystko będzie zgodne z ostatnią modlitwą Syna do Ojca i z tym źródłem Twojej, o Duchu Święty, miłości, która z woli Ojca i Syna spłynęła na Kościół, na jego instytucje, na poszczególne dusze i narody świata całego. Amen.